

Magnifik Musik, Sweden (in Swedish)

Ange Boxall: Writing letters 9/10

Det här är ett nytt namn i independent singer/songwriter-floran för min del, även om det här faktiskt är hennes andra album. Ursprungligen kommer hon från Tasmanien, flyttade för sådär tio år sedan vidare till England och väl där så började det stora landet i väster locka, så detta album är till viss del inspelat i Nashville tillsammans med en hel del namnkunnigt folk. Men mer om dessa senare, först kan väl en liten musikalisk beskrivning vara på sin plats.

Ange Boxall är en singer/songwriter av helt klassisk modell, det vill säga att det är ganska lågmäld och behagligt tillbakalutad musik, ofta med sparsamma arrangemang som tar sin utgångspunkt från akustiska instrument, även om det förekommer en hel del elektriska gitarrer och keyboards också. Det är också musik som drar kraftigt åt country och americana, men det finns en del folkliga anspelningar också. Det är inte helt olikt den musik som vi hör från artister som till exempel [Tift Merritt](#) eller [Chely Wright](#).

Det är förstås inte originellt eller ens särskilt spännande musik egentligen eftersom den ju följer en sedan länge mycket vältrampad och snudd på överbefolkad musikalisk stig där konkurrensen numera är stenhård. Så helt enkelt att imponera eller stå ut från mängden i detta sammanhang är det inte, och särskilt inte när man som undertecknad efter många år som hängiven fan och lyssnare har fått en mycket bred och djup referensram inom genren.

Men imponerar är just precis vad som **Ange Boxall** trots allt ändå gör. Här presenterar hon oss för elva låtar, varav sex är skrivna av henne själv och de övriga fem har hon komponerat tillsammans med andra låtskrivare, varav några riktiga tungviktare som jag antydde inledningsvis. För vad annat kan man kalla folk som **Jim Lauderdale**, **JD Souther** och **Adam** och **Shannon Wright**? Dessutom så gästspelar dessa också på de spår de hjälpt till att skriva och tillför därmed lite extra tyngd till musicerandet också. Fast det är förstås inte dåligt ställt på den sidan heller, även om jag inte har hört talas om musikerna som utgör stommen i hennes band (förmodligen brittiska musiker eftersom delar av materialet som sagt är inspelat i London) men de gör sannerligen inte bort sig i sammanhanget utan hänger väl med sina mera namnkunniga amerikanska kollegor, som **Tim Lauer** och **Marc Lacuesta** (som för övrigt också har producerat tillsammans med **Boxall**).

Och även när det gäller själva pudelns kärna, det vill säga låtskrivandet, så visar det sig att hon sannerligen håller en mycket hög nivå där också med mogna och intelligent texter som gräddes på moset. Okej, om man ska vara riktigt petig så håller väl de låtar där hon har fått hjälp med kompositionerna lite högre kvalitet än hennes helt egna material, men mycket bra är det oavsett, det ska slås fast med emfas. Allra bäst är det när hon drar mer åt country och americana, det finns ett par utspel åt det lite mer folkliga hållet som inte riktigt faller lika väl ut tycker jag, även om jag också måste betona att de absolut inte är dåliga på något sätt heller utan att det snarare bara handlar om olika grader av bra.

Och som sagt, kollaborationerna är nog de allra bästa, som **The Wrights** bidrag **Fool For Now**, en härlig americanalåt a la [Lucinda Williams](#) om hur en hopplös förälskelse kan driva den drabbade till att förkasta alla gränser med superbt gitarrspel från **Adam Wright** och ljuvlig stämsång från **Shannon Wright**. Minst lika bra är **Loving Between The Lines**, kollaborationen med **Jim Lauderdale** som är förtjusande liten countrylåt i halvtempo om svårigheten att förmedla sina känslor och konsekvenserna därav, även

denna innehållande härlig stämsång men denna gång från **Lauderdale** och **Lacuesta**. Fast allra bäst är kanske **Lucky Day**, en duett med **JD Souther** som är en helt underbar bitterljuv countryballad, en riktigt klassiskt tårdrypande avskedsång.

Fast ett par av **Boxalls** helt egna kompositioner måste också nämnas när det gäller de bästa spåren på plattan, däribland den suggestiva countryballaden **Mystery Man** om en ögonblickförälskelse i en särdeles karismatisk sångare och den briljanta **The Salt Plains**, en maffig alt.country-doftande sak som på ett effektivt sätt beskriver rädslan av att konfronteras med känslor man inte har haft på länge, att vilja men inte riktigt våga; *it's been so long since she's been held/to her it feels like a brand new world/she's taken back to being sweet sixteen/going places she's not been/he wants her, she wants him/riding through the salt plains, tasting all the years/riding through the salt plains, of sweat and tears.*

Lägg till detta **Boxalls** egen härliga, honungslena stämma, som försiktigt smeker fram texterna med en autentisk inlevelse, så förstår du säkert att det här är ett riktigt toppalbum som faktiskt inte har några egentliga svagheter. Nej, det är istället så att om det är något som är svagt här så är det i så fall undertecknad, för jag finner verkligen den här typen av musik vara helt oemotståndlig, åtminstone när den är så här utmärkt framförd. Helt enkelt ett måste för alla som gillar högkvalitativ country- och americanainspirerad singer/songwriter.

Roger Persson - 20110315